

Határozatok Tára

C-584/20. P. és C-621/20. P. egyesített ügyek

**Európai Bizottság
kontra
Landesbank Baden-Württemberg
és
Egységes Szanálási Testület**

A Bíróság ítélete (nagytanács), 2021. július 15.

„Fellebbezés – Bankunió – Egységes Szanálási Mechanizmus (ESZM) – Egységes Szanálási Alap (ESZA) – A 2017. évi előzetes hozzájárulások kiszámítása – Az Egységes Szanálási Testület (ESZT) határozatának hitelesítése – Indokolási kötelezettség – Bizalmas adatok – Az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet jogszerűsége”

1. *Európai uniós jog – Elvek – Védelemhez való jog – A kontradiktórius eljárás elve – Annak tiszteletben tartása a bírósági eljárás keretében – Terjedelem – A bíróság által hivatalból felhozott jogalap – Az Egységes Szanálási Testületnek (ESZT) az Egységes Szanálási Alapba (ESZA) fizetendő előzetes hozzájárulások megállapításáról szóló határozata hitelesítésének a hiánya – A felek e jogalappal kapcsolatos észrevételeik előterjesztésére való felhívásának a hiánya – Az említett elv megsértése (Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 47. cikk)*

(lásd: 56–60., 62., 71. és 77. pont)

2. *Intézmények jogi aktusai – Indokolás – Kötelezettség – Terjedelem – Az Egységes Szanálási Testületnek (ESZT) az Egységes Szanálási Alapba (ESZA) fizetendő előzetes hozzájárulások megállapításáról szóló határozata – Annak szükségességének hiánya, hogy e határozatban szerepeltessék a hozzájárulások kiszámítása pontosságának az ellenőrzését lehetővé tévő információk összességét – Az indokolási kötelezettségnek és az érintett intézmények üzleti titkainak a védelmére vonatkozó általános elvnek az egyensúlyba hozása – A 2015/63 rendeletnek az ESZA-ba fizetendő előzetes hozzájárulások számítási módszerére vonatkozó rendelkezéseinek a jogszerűsége (EUMSZ 296. cikk, második bekezdés; 2014/59 európai parlamenti és tanácsi irányelv; 806/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet; 2015/63 bizottsági rendelet, 4–7. és 9. cikk, valamint I. melléklet)*

(lásd: 102–105., 109., 120–122., 124., 128., 130., 137–140. és 142. pont)

3. *Megsemmisítés iránti kereset – Jogalapok – Lényeges eljárási szabályok megsértése – Az Egységes Szanálási Testületnek (ESZT) az Egységes Szanálási Alapba (ESZA) fizetendő*

előzetes hozzájárulások megállapításáról szóló határozata hitelesítésének a hiánya – A bíróság által hivatalból történő vizsgálat (EUMSZ 263. cikk)

(lásd: 152. pont)

4. *Intézmények jogi aktusai – Indokolás – Kötelezettség – Terjedelem – Az Egységes Szanálási Testületnek (ESZT) az Egységes Szanálási Alapba (ESZA) fizetendő előzetes hozzájárulások megállapításáról szóló határozata – Az ESZT-nek azon releváns információk egy részére korlátozódó közlése, amelyeket az érintett intézmények üzleti titkának megsértése nélkül közölhetett volna – Elégtelen indokolás – A határozat megsemmisítése (EUMSZ 296. cikk, második bekezdés; 2014/59 európai parlamenti és tanácsi irányelv; 806/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet; 2015/63 bizottsági rendelet)*

(lásd: 168–172. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

5. *Megsemmisítés iránti kereset – Megsemmisítést kimondó ítélet – Joghatások – A Bíróság általi korlátozás – Az Egységes Szanálási Testületnek (ESZT) az Egységes Szanálási Alapba (ESZA) fizetendő előzetes hozzájárulások megállapításáról szóló határozata – E határozat joghatásainak mindaddig való fenntartása, amíg annak helyébe észszerű határidőn belül másik határozat nem lép – Jobbiztonsági indokokra alapított igazolás (EUMSZ 264. cikk, második bekezdés; 2014/59 európai parlamenti és tanácsi irányelv; 806/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet; 2015/63 bizottsági rendelet)*

(lásd: 175–178. pont és a rendelkező rész 3. pontja)

Összefoglalás

A Bíróság az Egységes Szanálási Testületnek az Egységes Szanálási Alapba fizetendő 2017. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló határozatát a Landesbank Baden-Württemberget érintő részben az indokolás elégtelensége miatt megsemmisíti

Bár e tekintetben ugyanarra az eredményre jut, mint a Törvényszék, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék ítéletét, mivel megsértette a kontradiktórius eljárás elvét, és nem értékelte helyesen az indokolási kötelezettség terjedelmét

2017. április 11-én az Egységes Szanálási Testület (ESZT) az Egységes Szanálási Alap (ESZA) finanszírozása keretében elfogadott egy, az egyes hitelintézetek ESZA-hoz való 2017. évi előzetes hozzájárulásainak összegét meghatározó határozatot.¹ E hitelintézetek között szerepelt a Landesbank Baden-Württemberg német hitelintézet.

A Landesbank Baden-Württemberg által benyújtott megsemmisítés iránti kereset ügyében eljáró Törvényszék a vitatott határozatot az ezen intézményre vonatkozó részében megsemmisítette.² Úgy ítélte meg, hogy e határozat nem felel meg a hitelesítés követelményének, és a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében ezenfelül megállapította, hogy az ESZT e határozatot az indokolási

¹ Az ESZT ügyvezetői testületének az Egységes Szanálási Alapba fizetendő 2017. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló, 2017. április 11-i határozata (SRB/ES/SRF/2017/05, a továbbiakban: vitatott határozat).

² 2020. szeptember 23-i, Landesbank Baden-Württemberg kontra ESZT ítélet (T-411/17, EU:T:2020:435).

kötelezettség megsértésével hozta. E tekintetben többek között kimondta, hogy a vitatott határozat szinte egyetlen olyan információt sem tartalmaz, amely az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulás kiszámítására szolgálna, és hogy annak melléklete nem tartalmaz e hozzájárulás pontosságának ellenőrzéséhez elegendő információt.

A Bizottság (C-584/20. P. sz. ügy) és az ESZT (C-621/20. P. sz. ügy) által benyújtott fellebbezések alapján eljáró Bíróság nagytanácsban eljárva hatályon kívül helyezi a Törvényszék ítéletét. A jogvita tárgyában jogerősen határozó Bíróság a vitatott határozatot a Landesbank Baden-Württembergert érintő részében az indokolás elégtelensége miatt megsemmisíti, mindazonáltal az ilyen határozat indokolására vonatkozó követelmény terjedelme tekintetében a Törvényszék megközelítésétől eltérő megközelítést alkalmaz.

A Bíróság álláspontja

Először is a Bíróság megállapítja, hogy a Törvényszék megsértette a kontradiktórius eljárás elvét, mivel nem biztosított lehetőséget az ESZT számára, hogy érdemben állást foglaljon a Törvényszék által hivatalból felhozott, arra alapított jogalappal kapcsolatban, hogy a vitatott határozat mellékletének hitelesítését illetően nem áll fenn elegendő bizonyíték.

E tekintetben emlékeztet arra, hogy a kontradiktórius eljárás elve tényleges tiszteletben tartásának biztosítása érdekében előzetesen fel kell hívni a feleket arra, hogy tegyék meg észrevételeiket azon jogalapra vonatkozóan, amelyet az uniós bíróság hivatalból kíván figyelembe venni, mégpedig olyan feltételek mellett, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy hasznos és hatékony módon foglaljanak állást e jogalappal kapcsolatban, adott esetben az ahhoz szükséges bizonyítékok e bíróság elé való terjesztése révén is, hogy azok lehetővé tegyék e bíróság számára, hogy az említett jogalapról teljes körű tájékoztatás mellett határozzon. Következésképpen a Törvényszéknek tájékoztatnia kell a feleket arról, hogy a határozatát a vitatott határozat hitelesítésének hiányára alapított jogalapra kívánja alapítani, és következésképpen fel kell hívnia őket arra, hogy terjesszék elő azokat az érveket, amelyeket hasznosnak tartanak az e jogalapról való határozathozatalhoz. Márpedig a jelen ügyben sem a tárgyalás előtt, sem annak során a Törvényszék ténylegesen nem tette lehetővé az ESZT számára, hogy e jogalappal kapcsolatban – különösen a vitatott határozat hitelesítésére vonatkozó bizonyítékok előterjesztése révén – hasznos és hatékony módon állást foglaljon.

Miután ily módon megállapította, hogy a Törvényszék megsértette a kontradiktórius eljárás elvét, a Bíróság kimondta, hogy az ESZT a vitatott határozat egészének hitelesítését – mind annak szövegét, mind annak mellékletét illetően – különösen az „ARES” informatikai rendszer használatával kellőképpen biztosította.

Másodszor, a Bíróság az ESZT-t a vitatott határozathoz hasonló határozat elfogadása tekintetében terhelő indokolási kötelezettségről határoz.

Mindenekelőtt a Bíróság megjegyzi, hogy a Törvényszék nem értékelte helyesen e kötelezettség terjedelmét, mivel úgy ítélte meg, hogy az ESZT köteles feltüntetni a vitatott határozat indokolásában azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik a Landesbank Baden-Württemberg számára, hogy ellenőrizze az ESZA-hoz való 2017. évi előzetes hozzájárulása számításának pontosságát, anélkül hogy e kötelezettségre hatással lehetne ezen információk némelyikének bizalmas jellege.

Egyrészt valamely uniós intézmény, szerv vagy hivatal bármely olyan határozata indokolásának, amely valamely magánjogi gazdasági szereplőt pénzüsszeg megfizetésére kötelez, nem kell szükségképpen tartalmaznia mindazon információk összességét, amelyek lehetővé teszik e határozat címzettje számára, hogy ellenőrizze e pénzüsszeg kiszámításának pontosságát. Másrészt az Unió intézményei, szervei és hivatalai az uniós jog általános elvét képező, az üzleti titok védelmének elve alapján főszabály szerint kötelesek arra, hogy valamely magánjogi gazdasági szereplő versenytársai számára ne fedjék fel az e gazdasági szereplő által szolgáltatott bizalmas információkat.

Figyelembe véve az ESZA finanszírozási rendszerének logikáját és az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulások kiszámításának azon módját, amely többek között az e számíttással érintett intézmények pénzügyi helyzetére vonatkozó bizalmas adatok felhasználásán alapul, a vitatott határozat indokolására vonatkozó kötelezettséget egyensúlyba kell hozni az ESZT azon kötelezettségével, hogy tiszteletben tartsa ezen intézmények üzleti titkait. Ez utóbbi kötelezettséget azonban nem lehet oly mértékben kiterjesztően értelmezni, hogy az megfosssa lényegétől az indokolási kötelezettséget. Ebben az értelemben mindenesetre nem szükségszerűen sérti az indokolási kötelezettség lényegét az olyan határozat indokolása, amely a magánjogi gazdasági szereplőt valamely pénzüsszeg megfizetésére kötelezi, anélkül hogy számára olyan információk összességét szolgáltatná, amelyek lehetővé teszik e pénzüsszeg kiszámításának pontos ellenőrzését.

Így a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben tiszteletben tartják az indokolási kötelezettséget, ha az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulásokat megállapító határozat címzettjei – miközben nem közlik velük az üzleti titok körébe tartozó adatokat – rendelkeznek az ESZT által alkalmazott számítási módszerrel, valamint elegendő információval ahhoz, hogy lényegében megértsék, hogy az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulásuk kiszámítása során az összes többi érintett intézmény helyzetéhez képest miként vették figyelembe egyéni helyzetüket.

Ezt követően a Bíróság nem ad helyt a Törvényszék azon megállapításának, miszerint az ESZT indokolási kötelezettségének a megsértése az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulások számításának az érintett intézmények kockázati profilja szerinti kiigazításra vonatkozó része tekintetében a 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet³ egyes rendelkezéseinek a jogellenességéből eredt.

A Bíróság, miután részletesen ismertette az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulások kockázati profilhoz való kiigazításának azon mechanizmusát, amelyet lényegében az érintett intézmények bizonyos értékek alapján osztályokhoz való hozzárendelése biztosít, ami végül lehetővé teszi a kockázatküigazítási szorzó meghatározását, pontosítja, hogy az ESZT az üzleti titok tiszteletben tartására irányuló kötelezettségének megsértése nélkül nyilvánosságra hozhatja az osztályok határértékeit és az ahhoz kapcsolódó mutatókat. E nyilvánosságra hozatal arra irányul, hogy lehetővé tegye azt, hogy az érintett intézmény meggyőződhessen többek között arról, hogy a mutatók diszkretizációja során hozzá rendelt osztályozás ténylegesen megfelel gazdasági helyzetének, hogy e diszkretizációt a 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott módszernek megfelelően, hiteles adatok alapján végezték el, és hogy a kockázati tényezők összességét figyelembe vették.

³ A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanalásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.; helyesbítés: HL 2017. L 156., 38. o.). A megtámadott ítéletben a Törvényszék megállapította a rendeletnek az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulások számítási módszerére vonatkozó 4–7. és 9. cikkének, valamint I. mellékletének a jogellenességét.

Ezenfelül az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulások számítási módszerének többi lépése az érintett intézmények olyan összesített adatain alapul, amelyek összesített formában nyilvánosságra hozhatók anélkül, hogy sértenék az ESZT-nek az üzleti titok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségét.

Következésképpen a Bíróság megállapítja, hogy a 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet nem akadályozza meg az ESZT-t abban, hogy összesített és anonimizált formában ahhoz elegendő információt hozzon nyilvánosságra, hogy lehetővé tegye valamely intézmény számára annak megértését, hogy az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulásának kiszámítása során az összes többi érintett intézmény helyzetéhez képest miként vették figyelembe egyéni helyzetét. Kétségtelen, hogy a releváns információk összesített és anonimizált formában történő nyilvánosságra hozatalán alapuló indokolás nem teszi lehetővé az egyes intézmények számára azt, hogy következetesen felismerjék az ESZT által a szóban forgó adatok összegyűjtése és összesítése során elkövetett esetleges hibát. Az ugyanakkor elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye ezen intézmény számára azt, hogy meggyőződhessen arról, hogy az általa a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak szolgáltatott információkat a releváns uniós jogi szabályoknak megfelelően ténylegesen belefoglalták az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulásának a kiszámításába, és elegendő ahhoz, hogy a gazdasági ágazatra vonatkozó általános ismerete alapján felismerje a nem hiteles vagy nyilvánvalóan helytelen információk esetleges felhasználását, valamint ahhoz, hogy megállapítsa, hogy kell-e keresetet indítani az ESZT-nek az ESZA-hoz való előzetes hozzájárulását megállapító határozatának a megsemmisítése iránt. A Bíróság ugyanakkor pontosítja, hogy a vitatott határozathoz hasonló határozat indokolására vonatkozó ezen megközelítés nem érinti az uniós bíróságok azon lehetőségét, hogy a Charta 47. cikkében foglalt követelményeknek megfelelő, bíróság előtti hatékony jogorvoslat gyakorlása érdekében az ESZT-től olyan adatok benyújtását kérjék, amelyek igazolhatják azon számításokat, amelyeknek a pontosságát vitatják előttük, és e bíróságok szükség esetén biztosítják ezen adatok bizalmasságát.

Végül a Bíróság kimondja, hogy a vitatott határozat indokolása nem megfelelő, mivel az abban szereplő, valamint az ESZT internetes oldalán a vitatott határozat időpontjában elérhető információk csak egy részét képezik azon releváns információknak, amelyeket az ESZT az üzleti titok megsértése nélkül közölhetett volna. Konkrétan, sem e határozat melléklete, sem pedig az ESZT internetes oldala nem tartalmazott az egyes osztályok határértékeire és az azokhoz kapcsolódó mutatók értékeire vonatkozó adatokat. Következésképpen a Bíróság a Landesbank Baden-Württembergert érintő részében megsemmisíti a vitatott határozatot.